

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **Z. Č.**,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2022, č.j. 142875/2017/KUSK-OLPPS/KLU,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 9. 2017, č. j. MBE63579/2017/DOPR-Vac (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jimiž bylo ke dni 17. 2. 2017 dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedené záznamy potvrzeny.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce předně namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Z předložených rozhodnutí vydaných v obdobných věcech dle jeho názoru vyplývá ustálenost praxe správních orgánů – správní orgány se zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž byly do bodového hodnocení řidiče zaznamenány body. K žalobě žalobce přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20789/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Statutárního města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
4. Za nedostatečnou specifikaci přestupku žalobce považuje, je-li v pokutovém bloku uvedeno pouze „*telefonování za jízdy aj.*“, a to v případě, kdy řidič při jízdě poruší zákaz držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí musí být zřejmé, že tuto povinnost porušil za jízdy jako řidič motorového vozidla a že netelefonoval např. za pomoci sady handsfree. Za nedostatečné považuje žalobce také to, je-li v pokutovém bloku uvedeno „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, neboť z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu jako řidič motorového vozidla. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Údaje musí být v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí přezkoumáno.
5. Žalobce dále namítá nedostatky pokutových bloků ze dne 17. 2. 2017, ze dne 14. 9. 2016, ze dne 14. 10. 2015 a ze dne 15. 10. 2014, které dle jeho názoru nepředstavují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

6. Dle žalobce je v pokutovém bloku ze dne 17. 2. 2017 nedostatečně konkrétně uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání, která znemožňuje určení jednání, odpovědnosti žalobce a oprávněnosti sankce. Zaznamenané údaje jsou částečně nečitelné. Žalobce tvrdí, že v pokutových blocích ze dne 14. 9. 2016 a ze dne 15. 10. 2014 není konkrétně vymezeno protiprávní jednání. Není z nich bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v jaké výši byla pokuta uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno. Pokutovému bloku ze dne 14. 10. 2015 žalobce vytýká nedostatečnou konkretizaci porušené právní normy.
7. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. V obsáhlém vyjádření k žalobě připomenul judikaturu správních soudů týkající se řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. S námitkami vztahujícími se k náležitostem pokutových bloků se vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

8. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
9. Dne 27. 2. 2017 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 17. 2. 2017 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivá rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajících bodovému hodnocení.
10. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého žalobci za přestupek ze dne 15. 10. 2014 bylo zaznamenáno 5 bodů, za přestupek ze dne 14. 10. 2015 zaznamenány 3 body, za přestupek ze dne 14. 9. 2016 zaznamenány 2 body a za přestupek ze dne 17. 2. 2017 zaznamenány 3 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 17. 2. 2017, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.
11. Součástí spisu jsou i jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků týkajících se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 15. 10. 2014, 14. 10. 2015, 14. 9. 2016 a 17. 2. 2017, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
12. Žalobce se dne 11. 9. 2017 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Obecně uvedl, že pokutové bloky musí být vyplněny se všemi náležitostmi. Na bloku musí být uveden popis přestupkového jednání, kdy nepostačí uvést zkratkovitá označení.
13. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Beroun přípisem ze dne 18. 9. 2017 sdělila správnímu orgánu I. stupně, že nadřízeným správním orgánem nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci uložení blokové pokuty ze dne 17. 2. 2017.
14. Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím zamítl námitky žalobce a současně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných pokutových bloků. V rozhodnutí rekapituloval čtyři přestupky, jichž se žalobce dopustil ve dnech 15. 10. 2014, 14. 10. 2015, 14. 9. 2016 a 17. 2. 2017, a podstatný obsah pokutových bloků. Provedl kontrolu záznamů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), které byly učiněny na základě příslušných oznámení o uložení pokuty. Uvedl, že pokutové bloky obsahují všechny potřebné náležitosti pro zaznamenání bodů. Rovněž byl správně zaznamenán počet bodů za spáchané přestupky. Konstatoval, že žalobce dosáhl ke dni 17. 2. 2017 dvanácti bodů.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání s argumentací obdobnou té, kterou později uplatnil v žalobě. Zejména namítal, že pokutové bloky ze dne 15. 10. 2014, 14. 10. 2015, 14. 9. 2016 a 22. 9. 2017 nejsou způsobilými podklady pro záznam bodů do evidence řidičů.
16. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Uvedl, že porovnáním jednotlivých oznámení o uložení pokut s doloženými pokutovými bloky nezjistil žádné rozpory. Správní orgán I. stupně jako orgán evidující bodové hodnocení řidiče dle žalovaného postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval jednotlivými záznamy v bodovém hodnocení řidiče. Konstatoval, že ze všech pokutových bloků je zřejmé, kterých přestupků se žalobce dopustil, kdy a kde se tak stalo a že přestupky podléhají bodovému hodnocení. Závěr o dosažení 12 bodů má oporu v podkladech, které správní orgán I. stupně shromáždil. Žalovaný doplnil, že pokud žalobce v odvolání vytýkal nezpůsobilost pokutového bloku ze dne 22. 9. 2017, tak tento pokutový blok správní spis vůbec neobsahuje.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS]. Soud proto žalovaným navržený důkaz obsahem správního spisu neprovedl.

Posouzení žaloby soudem

19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě převážně opakuje tutéž argumentaci jako v odvolání, aniž by reagoval na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle něž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to,*

jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“

21. Soud konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
22. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS). Pokutový (příkazový) blok je zpravidla zapotřebí si vyžádat i tehdy, pokud účastník svými námitkami zpochybňuje, že blok obsahuje všechny předepsané náležitosti (a to i např. z důvodu jejich neurčitosti a nesrozumitelnosti), a tedy je způsobilým podkladem pro záznam bodů.
23. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v pokutových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky spáchané ve dnech 15. 10. 2014, 14. 10. 2015, 14. 9. 2016 a 17. 2. 2017 byly se žalobcem projednány v blokovém řízení na místě, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem, že žalobce pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání jednotlivých přestupků).

24. Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce v žalobě poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města Kladna, z nichž dovozuje povinnost správních orgánů zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí jako podkladů pro záznam bodů. Tvrdí, že žalovaný v rozporu s touto praxí vycházel z toho, že způsobilost jednotlivých podkladů posuzovat nemůže. Posledně uvedenému tvrzení žalobce nemůže soud přisvědčit, je totiž jednoznačně vyvráceno odůvodněním prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně posuzoval jednotlivé pokutové bloky z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotil, zda jsou vyplněny všechny povinné údaje, zda odpovídá počet zaznamenaných bodů a zda údaje na pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokut). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrdil, že správní orgán v rámci záznamu bodů a případného následného řízení o námitkách proti záznamu bodů zkoumá způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam příslušných bodů v rámci bodového hodnocení a správnost provedených záznamů. Správní orgán I. stupně postupoval podle žalovaného v souladu s těmito zákonnými pravomocemi. Náležitostmi jednotlivých pokutových bloků se žalovaný zabýval na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí a hodnotil je z toho hlediska, zda konkrétní blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se závěry judikatury a s tím, jak by podle názoru samotného žalobce měly postupovat. Výtky uvedené v žalobě jsou zcela nepodložené. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz žalobcem předloženými rozhodnutími jiných správních orgánů ve věci námitek.
25. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifík blokového resp. příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků.
26. Pokutový blok ze dne 15. 10. 2014 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „15. 10. 2015 v 21:00 hodin, Kosmonosy, Průmyslová, kruhový objezd u 13. brány ŠKODA Auto a.s. – dopravní nehoda, § 4b, 12/5 z. č. 361/2000 Sb. – Neřídil se pravidly silničního provozu, při přejíždění z pruhu do pruhu obrozil řidiče v pruhu, do kterého přejížděl; RZ X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč uvedený číslem i slovy, jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka, datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.
27. Není pravdou, že by údaje na pokutovém bloku nebyly čitelné. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 15. 10. 2014 v 21:00 hodin v obci Kosmonosy, v ulici

Průmyslová na kruhovém objezdu u 13. brány areálu ŠKODA Auto a.s., jako řidič motorového vozidla registrační značky X porušil § 4 písm. b) ve spojení s § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích a při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejížděl, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.

28. Veškeré údaje jsou v pokutovém bloku náležitě a čitelně zaznamenány. Odkaz na „§ 4b, 12/5 z. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. V § 4 písm. b) zákona o silničním provozu je upravena povinnost řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem. Ustanovení § 12 odst. 5 téhož zákona stanoví, že přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce se jako řidič neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, konkrétně povinností, že přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Způsob, jímž jsou v pokutovém bloku označena aplikovaná ustanovení zákona o silničním provozu, je úsporný a neodpovídá způsobu, jakým se ustanovení zákona správně označují. To ovšem reaguje na omezený prostor v kolonkách pokutového bloku a nutnost vyplnit jej relativně spěšně. Takto uvedená právní kvalifikace přestupku představuje podle soudu příklad zkratkovitě, leč přesto srozumitelné formulace, jakou Nejvyšší správní soud pro pokutové bloky připustil v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a není jí co vytknout.
29. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice s přesným označením kruhového objezdu s odkazem na místní realie je zcela dostačující. Není pravdou, že název obce a ulice byl uveden pouze zkratkovitě a neúplně, jak tvrdí žalobce. Rovněž doba spáchání přestupku je uvedena přesně a čitelně (15. 10. 2014 v 21:00 hodin). Skutek byl jednoznačně a nezaměnitelně identifikován místem, časem a způsobem spáchání. Soud dodává, že požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie České republiky, pokládá za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Tato úvaha přitom platí i pro další posuzované pokutové bloky.
30. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce i výše sankce. Údaj o výši uložené pokuty je čitelný a shoduje se její vyjádření číslem i slovy. Žalobce byl jako přestupce ztotožněn na základě občanského a řidičského průkazu, což je zcela dostatečné. Skutečnost, že v pokutovém bloku není kromě rodného čísla uvedeno též datum narození, nepředstavuje vadu. Jednak v příslušné kolonce stačí uvést jeden z obou údajů (je totiž uvozena slovy „Rodné číslo / datum narození“), jednak se datum narození dá při znalosti rodného čísla snadno odvodit. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji (jménem, příjmením, rodným číslem, adresou místa pobytu, číslem občanského průkazu a řidičského průkazu) a jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Žalobce ostatně netvrdil, že by pokutový blok nepodepsal. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem správního orgánu, svým jménem, služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Čitelně je uvedeno též místo vydání (Kosmonosy)

a datum vydání a převzetí pokutového bloku (15. 10. 2014). Soud proto předmětný pokutový blok pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

31. Pokutový blok ze dne 14. 10. 2015 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, místo pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k) zák. č. 361/2... Sb.“ (pozn. soudu: údaj o ročníku je za číslicí 2 téměř nečitelný) a přestupkové jednání takto: „dne 14. 10. 2015 v 13:45 hod. v České Lípě, v ul. Bardějovská řídil OA rz: X, kdy nebyl za jízdy připoután bezp. pásem a nevlast. lék. potvrzení, § 6/1a zč. 361/2000 Sb.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč, označení, razítko a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání a podpis přestupce.
32. Není tedy pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě bez uvedení, zda se přestupku dopustil jako řidič. Výslovně je na bloku uvedeno, že žalobce „řídil OA“, tedy osobní automobil, aniž by byl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Na bloku je dokonce zdůrazněno, že žalobce nedisponuje lékařským potvrzením. Odkaz na „§ 6/1a zč. 361/2000 Sb.“, tedy § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, v němž je upravena povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Právní kvalifikace spáchaného přestupku je vzhledem k obsahu celého pokutového bloku rovněž srozumitelná a správná. Přestože údaj o roku vydání v označení zákona, který žalobce porušil, mohl být uveden čitelněji, z obsahu pokutového bloku jako celku bez pochybností plyne, že žalobce spáchal přestupek podle zákona o silničním provozu. Zaznamenané přestupkové jednání žalobce odpovídá přestupku podle zákona o silničním provozu. Celé číslo právního předpisu, podle kterého žalobce spáchal přestupek, je čitelně uvedeno v konkretizaci přestupkového jednání, přičemž stylem psaní odpovídá i obtížně čitelnému údaji o roku vydání zákona v kolonce s právní kvalifikací. Lze dodat, že neexistuje jiný zákon s číslem 361, který by obsahoval § 125c či jakýkoli přestupek řidiče motorového vozidla. Toto dílčí pochybení tedy nemá za následek nesrozumitelnost či nicotnost pokutového bloku, neboť přestupek žalobce byl v pokutovém bloku dostatečně vymezen. S ohledem na shora citovanou judikaturu NSS proto není důvod pouze z této dílčí nečitelnosti dovozovat nezpůsobilost záznamu do bodového hodnocení.
33. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. Označení místa spáchání přestupku je dostačující. Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek dostatečně individualizován. Údaje na pokutovém bloku jsou srozumitelné a zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem správního orgánu, svým jménem a příjmením, služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Z pokutového bloku tedy jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 14. 10. 2015 v 13:45 hodin v obci Č. L. na ulici B. porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič motorového vozidla registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Pokutový blok nevyvolává žádnou pochybnost o tom, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, a je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

34. Pokutový blok ze dne 14. 9. 2016 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „dne 14. 9. 2016 v 14:25 hodin, v ul. P. (zast. bus), L., jako řidič OA X manipuloval za jízdy s mobilním telefonem, § 7/1c zč. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 400 Kč (číslem i slovy), místo a datum vydání, otisk úředního razítka, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
35. Není pravdou, že by údaje na pokutovém bloku nebyly čitelné. Není pravdivé ani tvrzení žalobce, že se odkazy na ustanovení zákona o silničním provozu omezovaly na označení paragrafu bez uvedení konkrétního odstavce, písmene a bodu. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 14. 9. 2016 v 14:25 hodin v obci L. v P. ulici u autobusové zastávky jako řidič motorového vozidla registrační značky X porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť za jízdy manipuloval s mobilním telefonem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Odkaz na „§ 7/1c, z. č. 361/2000 Sb.“, v němž je upraven zákaz řídiče při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná.
36. Osoba přestupce (žalobce) je identifikována jménem, příjmením a rodným číslem. Dále je žalobce identifikován číslem svého občanského průkazu, jímž byla ověřena jeho totožnost, což je zcela dostačující. Osoba přestupce je tedy určena s dostatečnou přesností, neumožňující jakékoli pochybnosti. Čas přestupku je uveden na minutu přesně. Soud nesouhlasí s žalobcem, že by název obce a ulice byl uveden neúplně či v nesrozumitelné zkratce. Místo přestupku je uvedeno slovy „v ul. P. (zast. bus), L.“, čímž je přesně označena obec (L.) i ulice (P.), kde k přestupku došlo. Identifikaci místa spáchání přestupku označením ulice a obce nelze považovat za nedostatečnou, v tomto případě byla navíc doplněna odkazem na bližší místo spáchání u autobusové zastávky. Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek nezaměnitelně identifikován. Z výše uvedené formulace je seznatelné sankcionované jednání i výše sankce. Údaj o výši uložené pokuty není nezřetelný ani neúplný, naopak je shodně číslem i slovy uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 400 Kč. V pořádku je i podpis žalobce. Podpis přestupce (žalobce) je uveden v příslušné kolonce, a jestliže je nečitelný, nelze to klást k tíži správnímu orgánu, nýbrž jedině žalobci samotnému. Žalobce v žalobě netvrdil, že by pokutový blok nepodepsal. Místo vydání pokutového bloku je uvedeno čitelně (Ř.) a patrné je i datum jeho vyplnění a převzetí, které odpovídá datu spáchání přestupku. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem správního orgánu, svým služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Soud proto předmětný pokutový blok pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
37. Pokutový blok ze dne 17. 2. 2017 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „dne 17. 2. 2017 v 23:05 hod., v L. u BČ – nebyl během jízdy připoután bezp. pásem (nevlastní doklad od lékaře) § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb., RZ: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč, otisk úředního razítka, označení a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání a podpis přestupce.

38. Údaje na pokutovém bloku jsou čitelné. Právní kvalifikaci přestupkového jednání soud pokládá za srozumitelnou. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 17. 2. 2017 v 23:05 hodin v obci Liteň u benzínové čerpací stanice jako řidič motorového vozidla registrační značky X porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Odkaz na „§ 6/1a, z. č. 361/2000 Sb.“, v němž je upravena povinnost řidiče motorového vozidla být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, ve spojení se slovním popisem a označením přestupku „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání a jeho právní kvalifikaci. Z odkazu na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je zřejmé, že žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem jako řidič vozidla. Pokud žalobce tvrdí, že v kolonce s označením právní kvalifikace je uvedeno „125c/1/1/“, což podle jeho názoru neodpovídá právní kvalifikaci přestupkového jednání, soud uvádí, že v příslušné kolonce je jednoznačně uvedeno „125c/1k/“, což odpovídá právní kvalifikaci přestupku, jehož se dopustí řidič porušením povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Označení místa spáchání přestupku je dostačující. Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek jednoznačně identifikován. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Žalobce ostatně netvrdil, že by předmětný pokutový blok nepodepsal. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem správního orgánu, svým služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Pokutový blok je s ohledem na výše uvedené způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
39. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobností jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, jakož ani podrobné (avšak realitě odporující) námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem příkazových bloků nejsou důvodné. Soud neprovedl důkaz ani přiloženými pokutovými bloky týkajícími se přestupků jiných řidičů, neboť tvrzení, že obecně je v možnostech správních orgánů řádně vyplnit pokutový blok, nevyžaduje důkaz. Předložené pokutové bloky nemají nadto žádnou souvislost se žalobcem a záznamem bodů v registru řidičů provedeným ve vztahu k němu.
40. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58, srov. dále rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37). Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou

správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (či příkazním) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

41. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu dle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost. Soud připomíná, že paušální náhradu nákladů řízení ve správním soudnictví přiznat nelze a je třeba vycházet pouze z nákladů, které účastník prokáže (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu